

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 9. december 2022
(OR. en)

15869/22

COPEN 439
CRIMORG 179
ENFOPOL 635
ENV 1280
JAI 1653
CATS 73

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Vedr.:	Endelig opfølgingsrapport om ottende runde af gensidige evalueringer vedrørende "Den praktiske gennemførelse af de europæiske politikker for forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet og deres anvendelse"

**Endelig opfølgingsrapport om ottende runde af gensidige evalueringer
vedrørende "Den praktiske gennemførelse af de europæiske politikker for
forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet og deres anvendelse"**

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING	4
2. OPFØLGNING PÅ RAPPORTERNE	6
2.1 Generel analyse	6
2.2 Analyse efter emne	6
2.2.1 Forbedring af samarbejdet mellem nationale kompetente myndigheder	7
2.2.2 Forbedring af uddannelsen vedrørende miljøkriminalitet	7
2.2.3 Kompetente myndigheders specialisering	8
2.2.4 Statistikker	9
2.2.5 Styrkelse af budgettet og det personale, der beskæftiger sig med miljøkriminalitet	10
2.2.6 Styrkelse af den strategiske tilgang til bekæmpelse af miljøkriminalitet	10
2.2.7 Styrkelse af samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor	11
2.2.8 Andre emner	11
3. KONKLUSION	13

1. INDLEDNING

Efter vedtagelsen af den fælles aktion af 5. december 1997¹ (herefter "den fælles aktion") blev der indført en ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemsstater. I overensstemmelse med artikel 2 i den fælles aktion besluttede Gruppen vedrørende Generelle Anliggender, herunder Evaluering, (GENVAL) på mødet den 14. december 2016, at ottende runde af gensidige evalueringer bør omhandle den praktiske gennemførelse af de europæiske politikker for forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet og deres anvendelse².

På mødet den 5. maj 2017 godkendte GENVAL evalueringsspørgeskemaet³ til ottende runde af gensidige evalueringer samt de gensidige evalueringsbesøgs rækkefølge⁴.

Evalueringsprocessen blev gennemført fra september 2017 til marts 2019 og fulgte samme mønster som i de tidligere evalueringsrunder. Med henblik herpå blev der efter hvert evalueringsbesøg udarbejdet en rapport med en faktuel beskrivelse af de relevante organisationsstrukturer og den relevante retspraksis i den evaluerede medlemsstat. De respektive landerapporter identificerede også både områder, der kræver forbedringer, og områder med god praksis samt henstillinger, som evalueringsholdet fandt hensigtsmæssige med henblik på yderligere at strømline og forbedre bekæmpelsen af miljøkriminalitet på EU-plan. Den endelige rapport om ottende runde af gensidige evalueringer⁵ med henstillinger blev vedtaget af Rådet den 2.-3. december 2019.

¹ Fælles aktion af 5. december 1997 (97/827/RIA) (EFT L 344 af 15.12.1997, s. 7).

² ST 15196/16.

³ ST 7752/17 REV 1.

⁴ ST 7834/17 REV 1.

⁵ ST 14852/19.

Hver medlemsstat skulle efter en periode på 18 måneder forelægge en opfølgingsrapport om gennemførelsen af de henstillinger, der blev rettet til dem i de respektive landerapporter. Generalsekretariatet for Rådet modtog opfølgingsrapporter fra alle medlemsstaterne. Der blev fremlagt syv opfølgingsrapporter på COPEN-Gruppens møde den 7. marts 2022⁶.

På COPEN-Gruppens møde den 15. juli 2022 og på mødet i Retshåndhævelsesgruppen den 20. juli 2022 opfordrede formandskabet de delegationer, der udtrykkeligt ønskede, at deres opfølgingsrapport om ottende evalueringsrunde blev forelagt på et kommende møde i Retshåndhævelsesgruppen/COPEN-Gruppen, inden den endelige opfølgingsrapport blev forelagt, til at underrette formandskabet og Generalsekretariatet for Rådet herom⁷. En enkelt medlemsstat udtrykte ønske om at fremlægge sin opfølgingsrapport⁸.

På vegne af formandskabet analyserede Generalsekretariatet for Rådet nøje oplysningerne fra medlemsstaterne om gennemførelsen af henstillingerne. Det bør understreges, at flere henstillinger vedrører de respektive medlemsstaters unikke struktur, og at disse henstillinger derfor ikke er helt identiske. Fællesnævnerne gav dog mulighed for kategorisering, og det var således muligt at foretage nedenstående detaljerede analyse.

⁶ Følgende opfølgingsrapporter er blevet drøftet: Sverige (ST 9882/19), Nederlandene (ST 8951/20), Slovakiet (ST 5792/20), Tyskland (ST 9639/20), Belgien (ST 7669/1/20 REV 1), Den Tjekkiske Republik (ST 8952/2/20 REV 2) og Portugal (ST 5769/1/21 REV 1).

⁷ WK 9127/22.

⁸ Kroatien udtrykte interesse for at fremlægge sin opfølgingsrapport (ST 5446/22), hvilket vil ske på det næste fælles møde i Retshåndhævelsesgruppen/COPEN-Gruppen.

2. OPFØLGNING PÅ RAPPORTERNE

2.1. Generel analyse

Alle medlemsstater har sendt deres opfølgingsrapport til Generalsekretariatet for Rådet.

For de 334 henstillinger, der blev fremsat til de medlemsstater, som indsendte deres opfølgingsrapporter, gælder følgende:

- 205 henstillinger blev gennemført (svarende til 61 % af det samlede antal)
- 77 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (svarende til 23 % af det samlede antal)
- 52 henstillinger blev ikke gennemført (svarende til 16 % af det samlede antal).

Disse tal viser, at medlemsstaterne generelt har fulgt eksperternes henstillinger. Hvis de gennemførte henstillinger lægges til dem, der er gennemført delvist eller er ved at blive gennemført, når procenten op på 84 % af det samlede antal. Da opfølgningsperioden på 18 måneder for nogle henstillinger kan være kort, navnlig i tilfælde af lovgivningsmæssige ændringer, er denne gennemførelsesprocent forventelig.

2.2. Analyse efter emne

De henstillinger, som evalueringsholdene har fremsat til medlemsstaterne, er inddelt efter emne. De vigtigste emner med det største antal henstillinger er fremhævet nedenfor.

2.2.1. Forbedring af samarbejdet mellem nationale kompetente myndigheder

Det emne, der fik størst opmærksomhed fra evalueringsholdene, var samarbejdet mellem de kompetente myndigheder om bekæmpelse af miljøkriminalitet. På dette område fremsatte eksperterne 53 henstillinger svarende til næsten 16 % af alle henstillinger til medlemsstaterne. Eksperterne betragter derfor samarbejdet mellem de nationale kompetente myndigheder som en af de vigtigste prioriteter. Dette er fuldt ud forståeligt på et område, der involverer flere interessenter.

For disse 53 henstillinger gælder følgende:

- 40 henstillinger blev gennemført (svarende til 75 % af det samlede antal)
- 9 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (17 % af det samlede antal), og
- 4 henstillinger blev ikke gennemført (8 % af det samlede antal).

Disse tal viser, at medlemsstaterne har fulgt eksperternes henstillinger. Blandt de forskellige resultater, der omtales i opfølgingsrapporterne, kan nævnes oprettelsen af en national taskforce for miljøsikkerhed, undertegnelse af aftaler mellem de nationale kompetente myndigheder, udpegelse af kontaktpunkter, oprettelse af tværfaglige arbejdsgrupper og adgang til forskellige databaser.

De vanskeligheder, der er forbundet med den manglende gennemførelse af henstillingerne på dette område, skyldes forfatningsmæssige eller lovgivningsmæssige problemer.

2.2.2. Forbedring af uddannelsen vedrørende miljøkriminalitet

Uddannelse var det næsthyppigste emne, der fik eksperterne til at fremsætte henstillinger. På dette område blev der rettet 40 henstillinger til medlemsstaterne svarende til 12 % af det samlede antal henstillinger. Eksperternes evaluering viste klart, at de forskellige interessenters viden om bekæmpelse af miljøkriminalitet kunne forbedres.

For de 40 henstillinger gælder følgende:

- 33 henstillinger blev gennemført (svarende til 83 % af det samlede antal)
- 3 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (7 % af det samlede antal), og
- 4 henstillinger blev ikke gennemført (10 % af det samlede antal).

Opfølgingsrapporterne viser, at medlemsstaterne har gjort en reel indsats for at følge henstillingerne vedrørende uddannelse. De udviklede nye kurser (herunder e-uddannelse) for de kompetente myndigheder. Desuden blev der oprettet workshoper og fælles kurser for forskellige relevante myndigheder.

Disse tal viser, at medlemsstaterne er på rette vej til at øge kendskabet blandt alle relevante interessenter og bør fastholde deres indsats. På grund af pandemien eller retsvæsenets uafhængighed var nogle medlemsstater imidlertid ikke i stand til at gennemføre henstillingerne.

2.2.3. Kompetente myndigheders specialisering

Det tredje forbedringsområde, som eksperterne understregede, er de kompetente myndigheders specialisering. 30 henstillinger vedrørte dette emne svarende til næsten 9 % af det samlede antal henstillinger.

For disse 30 henstillinger gælder følgende:

- 16 henstillinger blev gennemført (svarende til 53 % af det samlede antal)
- 9 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (20 % af det samlede antal), og
- 5 henstillinger blev ikke gennemført (17 % af det samlede antal).

Mere end halvdelen af henstillingerne er blevet gennemført på dette område, og medlemsstaterne har oprettet nationale netværk i nogle kompetente organer og blandt specialiserede anklagere eller politifolk/efterforskere.

Det ser ikke desto mindre ud til, at medlemsstaterne har haft vanskeligheder med at gå videre med hensyn til de kompetente myndigheders specialisering. Hovedårsagen synes at være, at der er behov for tid til at oprette specialiserede enheder, især inden for politiet. Medlemsstaterne understregede også, at det er vanskeligt at udnævne specialiserede anklagere i deres lande eller at gøre specialisering i miljøkriminalitet til en forudsætning, inden en anklager udnævnes. Desuden fremhævede nogle medlemsstater, at antallet af straffesager inden for miljøkriminalitet ikke er tilstrækkeligt til at kræve specialisering inden for retsvæsenet.

2.2.4. Statistikker

Et andet vigtigt spørgsmål er manglen på statistikker: Der blev rettet 26 henstillinger til medlemsstaterne om at forbedre indsamlingen af data for at få et klarere billede af miljøkriminalitet.

For disse 26 henstillinger gælder følgende:

- 8 henstillinger blev gennemført (svarende til 30 % af det samlede antal)
- 11 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (42 % af det samlede antal), og
- 7 henstillinger blev ikke gennemført (27 % af det samlede antal).

Det er tydeligt, at medlemsstaterne har vanskeligt ved at efterleve henstillingerne på dette område. Nogle medlemsstater har formået eller arbejder på at finde en måde til at sikre en bedre udveksling af oplysninger og indsamling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder med henblik på bekæmpelse af miljøkriminalitet og integrere dem i et enkelt system. Nogle medlemsstater offentliggør desuden deres statistikker om miljøkriminalitet.

Opfølgingsrapporterne viser, at den største udfordring på dette område består i at oprette en integreret database, der samler alle input fra de forskellige kompetente myndigheder. Der er tekniske problemer, der gør det vanskeligt eller umuligt at sammenkoble eksisterende databaser. Nogle få medlemsstater understregede også, at det ikke var klart, hvilken type data der præcist blev forventet.

2.2.5. Styrkelse af budgettet og det personale, der beskæftiger sig med miljøkriminalitet

Et andet spørgsmål af betydning for evalueringsholdene var nødvendigheden af at afsætte øremærkede midler til bekæmpelse af miljøkriminalitet og styrke de kompetente myndigheders personale. På dette område fremsatte eksperterne 25 henstillinger (7,5 % af det samlede antal anbefalinger).

For disse 25 henstillinger gælder følgende:

- 15 henstillinger blev gennemført (svarende til 60 % af det samlede antal)
- 3 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (12 % af det samlede antal), og
- 7 henstillinger blev ikke gennemført (28 % af det samlede antal).

Mere end halvdelen af henstillingerne er blevet gennemført: Flere medlemsstater har ansat personale inden for told-, politi- eller miljøinstanser. Desuden har nogle medlemsstater øget deres budget til retsvæsenet og politiet.

Et betydeligt antal medlemsstater var dog ikke i stand til at følge henstillingerne. De anførte grunde er vanskeligheder med at finde yderligere midler både til ansættelse af personale og til bevillinger til budgettet til bekæmpelse af miljøkriminalitet. Med hensyn til sidstnævnte grund har nogle medlemsstater også juridiske problemer med at afsætte midler specifikt til bekæmpelse af miljøkriminalitet.

2.2.6. Styrkelse af den strategiske tilgang til bekæmpelse af miljøkriminalitet

Der blev rettet 24 henstillinger (7 %) til medlemsstaterne med henblik på at udvikle en fælles national miljøstrategi, fastlægge prioriteter og ressourcer til bekæmpelse af miljøkriminalitet og fastsætte de forskellige aktørers rolle og deres samarbejde på dette område.

For disse 24 henstillinger gælder følgende:

- 17 henstillinger blev gennemført (svarende til 70 % af det samlede antal)
- 6 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (25 % af det samlede antal), og
- 1 henstilling blev ikke gennemført (5 % af det samlede antal).

På dette område har medlemsstaterne i det store hele fulgt eksperternes henstillinger. Opfølgingsrapporterne beskriver strategiske langsigtede planer, der involverer de nationale kompetente myndigheder eller de ministerier, som disse myndigheder er underlagt. I en opfølgingsrapport nævnes det endda, at der er oprettet et særligt ministerium med sin egen politik for bekæmpelse af miljøkriminalitet.

2.2.7. Styrkelse af samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor

Samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor omfatter flere aspekter: Det omfatter samarbejde mellem offentlige myndigheder og private virksomheder eller ikkestatslige organisationer, men også offentlige kampagner og bevidstgørelse af offentligheden om miljøspørgsmål. Der blev fremsat 18 henstillinger på dette område.

For disse 18 henstillinger gælder følgende:

- 14 henstillinger blev gennemført (svarende til 78 % af det samlede antal)
- 2 henstillinger blev gennemført delvist eller var ved at blive gennemført (11 % af det samlede antal), og
- 2 henstillinger blev ikke gennemført (11 % af det samlede antal).

Næsten alle medlemsstater har efterkommet henstillingerne. De rapporterede, at de har taget hensyn til bevidstgørelse af offentligheden i deres handlingsplaner for bekæmpelse af miljøkriminalitet. Desuden har de kompetente nationale myndigheder etableret forbindelser med den private sektor eller NGO'er for at få flere oplysninger og modtage støtte i forbindelse med deres efterforskninger.

2.2.8. Andre emner

De øvrige henstillinger udgør ca. en tredjedel af de samlede henstillinger til medlemsstaterne.

Nogle af disse henstillinger er knyttet til muligheden for at styrke samarbejdet med EU-netværk som *EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning* (Impel-netværket), *netværket til bekæmpelse af miljøkriminalitet* (EnviCrimeNet), *Det Europæiske Netværk af Miljøanklagere* (ENPE) eller *Den Europæiske Unions forum af miljødommere* (EUFJE). Henstillingerne er blevet godt modtaget, og medlemsstaterne har udpeget fagfolk til at deltage i disse netværk eller forbedre deres forbindelser med dem.

Et andet vigtigt spørgsmål var stigningen i antallet af kontroller med overførsel af affald og kvaliteten af disse kontroller. Næsten alle henstillinger på dette område er blevet fulgt. Medlemsstaterne har fundet forskellige måder at opfylde deres forpligtelser på: De har øget antallet af medarbejdere i de kompetente myndigheder og efterfølgende øget antallet af kontroller, eller de har anmodet de eksisterende myndigheder om at udføre flere kontroller. De har også udviklet fælles inspektioner med deltagelse af forskellige kompetente myndigheder, hvilket gør det muligt at udnytte forskellige organers kompetencer ved en enkelt kontrol. Desuden har de videreformidlet nogle kompetente myndigheders gode praksis til de andre.

Forslagene om en bedre sammenhæng mellem miljøkriminalitet og økonomisk kriminalitet blev næsten imødekommet fuldt ud. Det har medlemsstaterne gjort ved at udstede ny lovgivning eller fastsætte nye prioriteter inden for de kompetente myndigheder. På samme måde har de medlemsstater, der fik en sådan henstilling, hævet niveauet for administrative bøder, foretaget lovgivningsmæssige ændringer eller indført nye administrative værktøjer såsom retningslinjer for de kompetente myndigheder.

De henstillinger, der indeholdt forslag om en differentiering mellem administrative og strafferetlige sanktioner, var mere problematiske. Nogle medlemsstater reviderede deres lovgivning eller agter at gøre det, mens andre medlemsstater mente, at de eksisterende kriterier var tilstrækkelige til at foretage denne sontring.

Et andet vigtigt emne vedrørte oprettelsen af et risikoanalysesystem. Blandt de medlemsstater, der fik en sådan henstilling, var det kun få, der var i stand til at efterleve den inden for de 18 måneder, der var afsat til opfølgningen. Andre medlemsstater har brug for mere tid, hvilket er forståeligt, når der oprettes en ny platform, eller hvis gennemførelsen sker gradvist.

3. KONKLUSION

I betragtning af antallet af henstillinger, der er blevet gennemført – herunder de henstillinger, der er gennemført delvist eller er ved at blive gennemført – fandt medlemsstaterne henstillingerne fra evalueringsholdene i de respektive landerapporter relevante som led i bekæmpelsen af miljøkriminalitet.

De igangværende forhandlinger om udkastet til *direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF*⁹ bør også nævnes. Forslaget har til formål at skabe bedre og større præcision, retssikkerhed og effektivitet i EU's retlige rammer for miljøkriminalitet. Disse foranstaltninger vil styrke rammerne for det vigtige arbejde, der udføres af fagfolk inden for kriminalitetsbekæmpelse, f.eks. efterforskere, politifolk, anklagere og dommere.

Under hensyntagen til lovgivningsprocessen er der ikke planlagt yderligere opfølgende tiltag inden for rammerne af ottende runde af gensidige evalueringer.

⁹ COM(2021) 851 final.